

שידור

מאחורי המירקע

במקום יומן השבוע

יומן השבוע בוטל, כידוע. בינתיים עובד מיכה לימור על תוכנית חליפית ליומן שתשודר, כנראה, ביום החמישי בערב, ותהיה בעלת מתכונת קצת שונה מן היומן ששודר במשך 17 שנה. בהנחת הטלוויזיה הועלתה הצעה לגבש תוכנית חדשה ליום השישי בערב, שתהיה מורכבת מראיונות, כך שכל עריכת יופיעו שני מראיינים על המירקע. ההצעה הופנתה לשימרון סלר והוא פנה לרן רביב, היושב כבר חודשים רבים מובטל מאונס, אל יעקב אחימאירי ואל ישראל סגל. אחימאירי אמר שהוא מוכן לראיון, אך אינו מוכן שהשתתפותו בתוכנית זו תבוא על חשבון עבודתו ככתב פרלמנטרי בכנסת. הוא טען שהוא אוהב מאוד את עבודתו בכנסת ואינו מוכן להתפטר ממנה לטובת התוכנית החדשה. סגל עדיין לא נתן תשובה לפניו. התוכנית אמורה לעלות על המירקע בתוך שבועות ספורים.

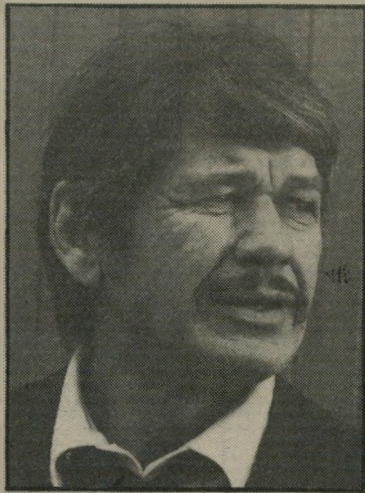
בעד ונגד

עובדים במחלקת החדשות של הטלוויזיה מתחלקים לשתי קבוצות — בעד יוסף בראל, מנהל הממונה, ונגדו. קבוצה שלמה של כתבים בכירים החליטה לעבור כשיהיו פעולה עם בראל. הם מאוד מאושרים מהחלטתו להחזיר את יומן השבוע אל המירקע. הם טוענים שהוא פועל בקצב להכרזת הטלוויזיה ושעדיף שיעמוד בראל בראש ה-טלוויזיה, מאשר משהו אחר. קבוצה שניה של עובדים בכירים טוענת שאסור לתת לבראל להתבסס בכיסאו, מכיוון שהוא נוהג בשיטות בלתי-אמיתיות, שהביא איתו מן הטלוויזיה הערבית. עובדים אלה טוענים, שבראל, קנה את כל הלוחמים הגדולים של מחלקת החדשות בכך שנתן להם זמן-מסך והחליט לצאת בסדרה של הפקות חדשות. אבל, אמרים אותם עובדים, תוכניותיו של בראל אינן עולות בקנה אחד עם התקציב המצומצם של החדשות. מכיוון שבראל מונה לשלושה חודשים, הוא יגמור, כך טוענים העובדים, את כל תקציב הפקות של הטלוויזיה בשלושת החודשים האלה. מתוך גישה ש-אחריו המבול.

לא האפילו את המסך

אגודת העיתונאים קיבלה השבוע החלטה, ל-פיה יאפילו עובדי הטלוויזיה את המסך למשך רק ביום השישי בערב. זכר לביטולו של יומן השבוע. היום השישי בערב הגיע והמסך לא הופל, לא היתה רק דומיה. מסתבר שאנשי וועד עובדי עיתונות הפקה בטלוויזיה החליטו שלא לבצע את החלטת האיגוד הארצי. החלטתם נבעה, בין השאר, מן הפחד שאורי פורת, מנכ"ל החדשות, יסגור את הטלוויזיה

הסרט נעלם

שחקן ברונסון לא היה תרגום

בטלוויזיה, בשיקופיות הנקראות תחת הכותרת "מחר נשדר", הודיעו שביום הרביעי ישודר הסרט אקספרס לג'יהנום. מישהו טרח אפילו להראות על המירקע שיקופית מן הסרט. עם תמונתו של צ'רלס ברונסון, הכוכב, המשחק את התפקיד הראשי. אך ראה זה מלא: היום הרביעי הגיע, מיסדר מוקד הסתיים ועל המירקע התחילו להקרין סרט אחר לח' לוטין.

מסתבר שלקראת זמן שידור הסרט המתוכנן, גילה מי שגילה שהחלק שעליו תרגום הסרט לעברית פשוט נעלם. כאילו בלעה אותו האדמה.

בעוד מיסדר מוקד בעיצומו, אותה יאיר שטרן, מנהל מחלקת החדשות, לניסים מישל, עודד מוקד, וביקש למי שודך עוד כמה דקות את השידור, כדי שהאחראים לסרט יוכלו, במאמץ אחרון, למצוא את התרגום. אך ההארכה לא הועילה. ברנע האחרון של מן המחסן סרט אחר, בעל תרגום, ואותו הקרינו על המירקע.

לחלוטין, לפי החלטת הוועדה המנהלית מפני כמה חודשים, יש בידו המנכ"ל סמכות להחליט לסגור את הטלוויזיה אם העובדים ינקטו צעד על המסך. ביום השישי שערב, כאשר האפילו העובדים את המסך לדקה, החליט פורת להתעלם ממעשה זה שלהם, אך היה ברור שבפעם הבאה לא יעבור המעשה בשתיקה.

מאחורי המיקרופון

ימישך או לא ימישך?

השמועות במיסדרונות הרדיו עקשניות לגבי גירעון לביארי, מנהל קול ישראל. לפני כמה חודשים הודיע לביארי לכל מקורביו שהוא אינו מתכוון להמשיך קדנציה שלישית בתפקידו. בימים האחרונים מתגברות השמועות האומרות שביארי בכל זאת ישאר עוד זמן-מה גם אחרי סיום הקדנציה. במאי תגמר הקדנציה השניה של לביארי. לפני שבועיים קרא לו לשיחה יצחק נבון, שר החינוך והשר הממונה על רשות השידור, וביקש ממנו להשאר בתפקידו. נבון נימק את בקשתו בכבלגאן שישנו לגבי המיכרו על בחירת מנהל הטלוויזיה, שישפיע גם על המיכרו לבחירת מנהל הרדיו. הוא גם אמר לו, כך השמועות, שיש כוונה להחליף את אורי פורת, מנכ"ל החדשות, ולמנות במקומו את לביארי. הוא הסביר לביארי שיהיה יותר קל למנות אותו כמנכ"ל אם יהיה בתפקיד מנהל הרדיו, שהוא קרשקפיצה מצויין, מאשר לקחת אותו מתוך תפקיד אחר ברדיו. לביארי הבטיח לנבון שיחשוב שנית על כוונתו לפרוש.

צקים פתוחים

את שכרו של עורך-הדיון מוכאל חשין ואת הגשת הבג"ץ נגד הרמטכ"ל מימנו עובדי גלי-

הוא החליט לארגן קונצרטים לחיילים, בהשתתפות טובי האמנים בארץ. ולא סתם לחיילים, אלא לחיילים המשרתים בלבנון.

שפירא שם לב שרוב האמנים, גם הכוכבים ביניהם, מופיעים בזמן האחרון ללא תזמורת, בגלל חוסר-תקציב. הוא גייס את תזמורת צה"ל, הקיימת ממילא ומורכבת מחיילים בשרות סדירה, גייס את יצחק (זיקו) גרציאני, המנצח. ענף הווי ובידור של צה"ל, שהוא בעצם מיסדר האמרגנות הגדול ביותר בארץ, גייס את האמנים לשרות חיילים פעיל, גלי צה"ל תרמו את הידע הטכני והנה קמה סידרה של קונצרטים, שיערכו בתל-אביב, יוקלטו על-ידי גלי צה"ל וישודרו לחיילים.

את הכרטיסים למופעים יחלקו רק לחיילים המשרתים בלבנון, חיים איזן כסף.

כששמעו על היוזמה אמנית, זמרות שאינן חייבות בשירות מילואים, התגברו גם הן להופיע.

הקונצרט הראשון ישודר למחרת ליל-הסדר, ויופיעו בו אילנית ומוטי גילערי.

את הקונצרט השני קנה הוועד למען החייל, והוא מכר את הכרטיסים במחירים גבוהים. כל הכספים — תרומה לשירותים.

בתוככי הרשות

דראמה מקומית

חברי הנהלת רשות השידור הוזמנו ביום הראשון לישיבת הממשלה לדיון על תקציב-הרשות.

אורי פורת, מנכ"ל הרשות, מיכה ינון, יו"ר הוועדה המנהלית, דויד אדמוני, חבר הוועד ויו"ר ועדת הכספים, ורן נחמן, המישה למנכ"ל רשות השידור, התייצבו ב-9 וחצי במוקד ליד חדר-הישיבות של הממשלה בירושלים. הם המתניו והמתניו, המתניו והמתניו, עד שלבסוף נפתחה הדרה, דרכה יצאו משה לוי, הרמטכ"ל וחברות הקצינים הבכירים שאיתו, שסיימו דיון על לבנון, ואנשי רשות השידור יכלו, סוף-סוף, להיכנס פנימה.

השעה היתה אחת בצהריים והשרים כבר התחילו לחכך את ידיהם, כשהם מתכוונים לצאת בהתקפה על הרשות, וברבים בנוסח: מדוע הוא לא חייך במבט ומדוע הוא כן חייך במבט.

אורי פורת הסביר לשרים שבמשך 17 שנה, מאז קיימת הטלוויזיה (במיסגרת רשות), לא עשתה הממשלה דבר למען רשות השידור ואיש לא טרח לטפל בחוק שהשבוע מלאו לו 20 שנה, ושנחקק עוד לפני שהיתה טלוויזיה. הוא הסביר שלמרות הקשיים יש עובדים מסורים, הפועלים בתנאים קשים במיוחד ובמימנים הראויים. להיכלל במיסגרת הפרוייקט לשיקום-שכונות. פורת הכיר את שידורי האולימפיאדה, את שידורי הבחירות, את התוכנית מבט שני, שזכתה בפרס כינור דויד, ואת התוכנית כולבוסק, שזכתה בפרס הצרכנות.

הוא אמר לשרים שהוא מכיר את העניינים גם מצידו השני של השולחן, מכיוון שעבר במשך שלוש שנים בלישכת ראש-הממשלה.

פורת אמר עוד לשרים, שבחוק רשות השידור הבריטי יש סעיף המחייב את הפרלמנט לערכן את החוק אחת לשנתיים, על פי הנסיון שהצטבר.

במהלך הדיון הציעו השרים יגאל הורוביץ ואריק נחמקין לסגור את הטלוויזיה, לנקות אותה ואז לפתוח אותה מחדש עם מימנום אנשים, כך שכל ההפקות ייעשו בחוץ.

השרים החליטו לבסוף, לפי הצעתו של השר יוסקה שפירא, לדון רק בתקציב-החדשות ולדחות את הדיון על התכנים להודמנות אחרת, ואז עברו לדבר על כסף.

דויד לוי אמר שכסף זו דראמה, ושימרון פרס ענה לו: "דראמה מקומית".

אחד השרים דיבר על כתבים הנהוגים להשתמש בכיטויים כמו: "הוגים באוצר אומרים..." ופרס ענה: "מעניין שהוגים האלה אף פעם לא אומרים דברים טובים".

לבסוף היתה ההצבעה, אחרי קצת יותר משעה של דיונים. משה ניסים, אריק נחמקין ויגאל הורוביץ התנגדו לאישור התקציב, אך כל השאר תמכו בו והוא אושר.

התקציב כולל פיטורים של 220 עובדי רשות השידור, אך אישורו פתר גם את בעיית המשכורות של חודש מרס. שלגביה היה קיים ספק.

צה"ל מכיסם. 30 העובדים העומדים מאחורי הבג"ץ, ושהם עובדים אזרחיים, נתנו כל אחד שלושה צקים פתוחים.

על הבג"ץ עצמו חתומים עשרה עובדי מחלקת החדשות: יוסי עוזרד (מנהל המחלקה), יעל דן, עוז פרנקל, עדי טלמור, אורי פו, ירון וילנסקי, מיכה פרידמן, שאול סתיו, זאב חספר וארי מילשטיין.

אליהם הצטרפו שלושה עובדים מייצגים ממחלקת-התוכניות: שמואל (אוקון) נחוש"ת, דני וסלי ויוסי עבדאי.

אל עובדי גלי צה"ל הצטרף גם דויד מנע, חבר מליאת רשות השידור, והוא אף תרם מכספו כדי לממן את הבג"ץ.

תאונה בשער התחנה

סוגיה חשובה הועלתה בישיבה שקיימו חברי הוועד המנהל של רשות השידור ושניים מחברי המליאה בחדרו של רן ביישוי, מפקד גלי צה"ל. מה יקרה אם שני אוטובוסים יתנגשו ליד תחנת גלי צה"ל ביפו, האם אירוע כזה הוא חדשות לגבי התחנה או לא?

או הסתבר שאירוע כזה יכול להיות משודר בתחנת גלי צה"ל רק אם יעבור דרך הטלפרינטר

מנהל לביארי קרשקפיצה

של סוכנות עיתים. שיהיה, לפי הוראת הרמטכ"ל, המכשיר היחיד שיקשר את התחנה הצבאית עם סוכנויות הידיעות שבחוף. עיתים אגב, מפסיקה את שידוריה בטל-פרינטר בחצות, או מופיעה על המכשיר כתובת מודפסת: "בואת תמו שידורי עיתים ללילה זה, לילה טוב".

אמנים במילואים

המצב הכלכלי, כידוע, רע מאוד. המצב הכלכלי בגלי צה"ל עוד יותר רע. אבל מה עושים כדי להמשיך את השרשרת? ישב מולי שפירא, מנהל מחלקת תרבות ובידור בגלי צה"ל, וחשב, עד שהעלה רעיון פשוט ומבריק.

נכנס יוצא, יוצא ונכנס

ניצב תורגמן חיכה לנהג

ביום השישי התמזל מזלו של אורי ברך אהרונוב, כתב הטלוויזיה לענייני מישטרה. הוא בא בבוקר, ביחד עם צוות-צילום, אל מישרד-המישטרים בירושלים, כדי לצלם את פגישתו של ניצב אברהם תורגמן עם יצחק זמיר, היועץ המישטרי לממשלה. כשהגיע כהן-אדה רונוב לחצר מישרד-המישטרים, גילה שתורגמן נמצא כבר קרוב לשיעה אצל זמיר.

כמה דקות אחרי כן יצא תורגמן מן הבניין, צוות-הטלוויזיה צילם, כהן-אדה רונוב ואורי תורגמן פנה לדרוכו. או התברר לו שהנהג עם המכונית איננו תורגמן הסתובב ונכנס בחזרה לתוך בניין מישרד-המישטרים, כשהוא מכיט בשעונו. הצלם הריז של הטלוויזיה צילם את כניסתו של תורגמן לתוך הבניין, וכך, באותו הערב, במהדרות החדשות, שודרה הכתבה על תורגמן, כשהצופים בבית רואים אותו בכניסתו לבניין וביציאתו, אבל לא יודעים ששני המהלכים צולמו בהפרש של רקות ובסדר ההפוך — יציאה וכניסה.